1 JULI 1933 NUMMER 11 8E JAARGANG

DE A.D.O.-POST

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE HAAGSCHE VOETBALVEREENIGING A.D.O.

OPGERICHT 1 FEBRUARI 1905 GOEDGEKEURD BIJ KONINKLIJK BESLUIT

REDACTIE- EN ADMIN.-ADRES: B. P. A. KLOOS, LOOSDUINSCHEWEG 19

REDACTIE: G. J. GESTMAN, B. P. A. KLOOS, G. K. v. VOORTHUISEN

VERSCHIJNT IEDERE MAAND

ABONNEMENTSPRIJS f 1.- p. JAAR (BIJ VOORUITBETALING)

OFFICIEEL GEDEELTE.

Namen, adressen en telefoonnummers Bestuursleden:

CHR. LEURS, Voorzitter, Kaapstraat 172, telef. 337559;
F. G. J. BOER, 2e Voorzitter, Buurtweg 101, Wassenaar, tel. 716404;
J. LEURS, 1e Secretaris, Soestdijkschekade 404, tel. 330602;
P. DE LEEUW, Penningm., Begoniastraat 177, tel. 339592.
J. v. d. VALK, 2e Secretaris, Wolmaransstr. 232, tel. 332564;
D. LELYVELD, 2e Penningm., v. d. Berghstraat 19;
H. A. BOM, Commissaris, Jul. v. Stolberglaan 179;
B. P. A. KLOOS, Commissaris, Loosd.weg 19, tel. 331208;
W. TAP, Aanvoerder 1e elftal, Monsterschestraat 70.

BEDANKT.

H. den Buurman, Hoefkade 254. W. v. Emmerik, Franç. Valentijnstraat 52. W. Heskes, v. Beijerenstraat 40. D. Hooft, Hoefkade 1003. W. v. Kleef, Houtmarkt 36. P. v. d. Lem, Ruysdaelstraat 89. W. Loof, Noordwal 112. B. Siemer. Gabr. Metsustraat 113. P. Slegtenhorst, Smitsstraat 110. C. Witloks, Loosduinschekade 428. K. v. d. Zant, Wateringschestraat 92. W. v. d. Werff, Scheepersstraat 21. N. v. d. Hoek, Herman Costerstraat 151.

AFGEVOERD.

M. J. Reparon, Chr. de Wethstraat 78II. E. J. Beekink, v. Breughelstraat 223, B. B. de Groot, v. Sevenbergenstraat 73, Voorburg. W. B. Logher, Obrechtstraat 231. A. K. v. Linden, Noorderbeekstraat 100. Fr. Verhoeven, Wesselsstraat 359.

GEROYEERD.

M. v. Donk, Ampèrestraat 49, Utrecht. J. Reijns, Schimmelweg 423. F. Warburton, v. Egmondestraat 24. Voorburg.

NIEUWE DONATEURS.

J. Vroomans, Kaapscheplein 155. A. Wagner, Schlegelstraat 52. N. Roest, Springfonteinstraat 17. J. Rijkse, Sirtemastraat 258. P. Bloemer, Morelstraat 70.

UITSLAGEN VAN DE IN JUNI GESPEELDE WEDSTRIJDEN.

10 Juni:

Gouda 1—A.D.O. 1 . . . . . 3—4

14 Juni:

A.D.O. 1— Wiener S.C. . . . . 2—6

WEDSTRIJDEN IN JULI.

9 Juli: A.D.O.—Alphen te Bodengraven.
12 Juli: A.D.O.—H.B.S. (avondwedstrijd).
19 Juli: A.D.O.—Admira (avondwedstrijd).

Voor de wedstrijden A.D.O.—H.B.S. en A.D.O.—Admira zullen voor de leden en donateurs nog de oude diploma's geldig zijn.

MEDEDEELING.

Onze trainer Otto Höss gaat van 15 tot en en met 31 Juli met vacantie. De training zal op de daarvoor vastgestelde tijden per 1 Augustus a.s. weer onder zijn leiding worden hervat.

ONZE JAARLIJKSCHE FEESTAVOND.

De plaats waar ditmaal onze feestavond plaats vond was wel een geheel andere dan wij de laatste jaren gewend waren. Waarom men hiertoe was overgegaan heeft voorzitter Leurs in zijn openingswoord uitgezet.

De groote zaal van het gebouw „Excelsior" was behoorlijk gevuld toen onze praeses het woord nam. Hij wees er op, dat men door den groei van de vereeniging genoodzaakt was vorige jaren onzen feestavond in den Dierentuin te houden. Hierdoor ging echter de intimiteit van een club-feestavond wel wat verloren. Dat was aanleiding dat er in de vereeniging stemmen opgingen om aan onze feestavonden een intiemer karakter te geven, hetgeen men kon bereiken door een avond te organiseeren uitsluitend voor werkende leden. Bij wijze van proef, aldus onze voorzitter, heeft men dit jaar een dergelijken avond georganiseerd. Met nadruk verklaarde spr. dat het geenszins de bedoeling was de donateurs onvriendelijk te zijn. Het is slechts een poging geweest om de onderlinge vriendschapsbanden wat hechter te maken. Volgend jaar zal opnieuw bekeken worden of op deze wijze al dan niet moet worden verder gegaan.

Met den wensch dat A.D.O. in het volgend seizoen eindelijk weer eens een nieuwe kampioensvlag zal noodig hebben, sloot voorzitter Leurs zijn openingswoord.

Daarna werd begonnen met de afwerking van een cabaret-programma, waarvan de leiding be-

rustte bij Paul Ostra. Op keurige wijze heeft hij zich van zijn taak als conferencier gekweten en dat is lang niet gemakkelijk. Wat mooie liedjes, een leuke mop en een gezellig praatje, kortom voor het zoo noodige contact tusschen zaal en tooneel heeft Paul Ostra steeds op uitstekende wijze zorggedragen. Kranig werd hij hierbij terzijde gestaan door Tiny Marvon, een uitstekende cabaretière. Eenig waren hun één-actertjes. Een heel aardige vondst was het om hierbij het publiek uit de zaal te betrekken. Op een moment toen de bedrogen echtgenoot niet wist hoe hij tegen zijn medeminnaar, tevens zijn besten vriend, moest optreden, werd door hem aan een tweetal heeren uit de zaal om advies gevraagd. Hier voor kwamen naar voren Wim Koek en Bertus Dekker. De opvatting welke zij in dit geval huldigden moest door hen op het tooneel worden uitgebeeld. Gegierd is er om het optreden van onze beide leden.

Wim Koek, die de vreedzaamste oplossing had, werd door het publiek als prijswinnaar uitgeroepen. Er was hiervoor n.l. een prijsje uitgeloofd.

Een van de beste nummers van den avond was het optreden van de „Cavelli's" de welbekende accordeon-virtuozen. Wat deze artisten op hun gebied presteerden was werkelijk af. Enkele toegiften waren noodzakelijk om de toehoorders volkomen te bevredigen.

Voorts trad er nog een fiets-acrobaat op, die door zijn toeren aller bewondering afdwong. De vrouwelijke clown zorgde bij deze spannende nummers voor een welkome afwisseling. Aldus een programma vol variatie.

De „band" die was geëngageerd, zorgde met populaire nummers dat zooveel mogelijk de stemming er in bleef. Al met al een avond die uitstekend is verloopen. Na beëindiging van het cabaret-programma heeft men nog langen tijd onder de kundige leiding van den heer Constandse zich aan den dans overgegeven.

Aan de feestcommissie komt een woord van dank toe voor de organisatie van dezen avond.

GO-AHAED NEERLANDS KAMPIOEN.

In den strijd om het kampioenschap van Nederland is Zondag 18 Juni de definitieve beslissing gevallen ten voordeele van de Oostelijke vereeniging Go-Ahaed, waarmede dit kampioenschap aan de roemruchte Deventer club thans voor de vierde maal is ten deel gevallen. Dertien maal wist Go-Ahaed ook het kampioenschap van het Oostelijk district op haar naam te brengen en de koekstad-club heeft het gedurende haar bestaan dus tot prestaties gebracht die niet anders dan alle respect kunnen afdwingen. Opnieuw hebben de rood-gelen hun groote kracht getoond, een kracht waarin ze, voor welke vereeniging in den lande ook, zeer moeilijk te evenaren zijn en die hen dit jaar weer eens aan de spits van voetballend Nederland heeft gebracht. We roepen daarmede Go-Ahaed onze hartelijke felicitaties toe!

EXCELSIOR EN H.F.C. WEER 1e KLASSERS.

Spraken we in de A.D.O.-Post van April reeds van een groote mogelijkheid dat de 2e klasse-kampioenen Excelsior en H.F.C., gezien dat beide clubs zich in hun afdeeling ongeslagen aan het hoofd plaatsten, weer in de 1e klasse zouden terugkeeren, inderdaad hebben beide kampioenen die mogelijkheid in werkelijkheid weten om te zetten en alzoo na een kort verblijf in de 2e klasse (Excelsior degradeerde in 1931 en H.F.C. in 1932) het verloren terrein herwonnen. De Haarlemsche club zoowel als de Rotterdamsche, leden in het afgeloopen seizoen slechts één nederlaag, hetgeen ontegenzeggelijk bewijst dat beide de promotie ten volle hebben verdiend.

We bieden Excelsior en H.F.C. met hun fraai succes onze welgemeende gelukwenschen.

DE VERRICHTINGEN ONZER ELFTALLEN.

We leven weer in de dagen dat het voelballeven algemeen zijn tijdelijke rust geniet en men zich allerwege wijdt aan de beoefening van verschillende zomersporten. Wel blijft, zooals trouwens ieder jaar in die dagen het geval is, het bruine monster hier en daar nog wel den kop opsteken, doch dat is slechts voetbal dat in den regel van weinig belang is en waarnaar ook weinig belangstelling uitgaat. Ook wij plegen elk jaar gedurende de zomermaanden nog wedstrijden te spelen, omdat in onze gelederen voor voetbal ten eenenmale de meeste animo blijft bestaan.

Zoo werd op Zaterdag 10 Juni een friendly game gespeeld te Gouda tegen de club van dien naam, welke ontmoeting met 4—3 door de onzen werd gewonnen. Een proef werd in dien wedstrijd genomen met een drietal nieuwe spelers t.w. de junioren Choufour, Loof en Verbrugge. Of die proef geslaagd is zullen we, in verband met het feit dat het spel, zoowel van A.D.O. als van Gouda, op slecht peil stond, in het midden laten en alleen vaststellen, dat genoemde nieuwelingen in onze ploeg lang niet de minsten waren.

Op den avond van 14 Juni werd weer eens een wedstrijd gespeeld tegen het Oostenrijksche Prof-elftal „Wiener Sportclub", met welke Weensche voetballers we reeds in 1931 en ook in 1932 op ons veld hebben kennis gemaakt. Toenmaals hebben deze voelbalartisten, wat hun spel betrof en ook qua sportsmen, bij ons de beste indrukken achtergelaten. En ook dezen keer hebben de Wieners, wat hun capaciteiten aangaat, ongetwijfeld weer bewezen tot de sterkste voetballers van Centraal Europa te moeten worden gerekend, want ook nu weer gaven ze spel ten beste dat voor den Nederlandsche voetballer, en dus ook voor onze spelers, tot veel leering kon strekken.

Toch konden we over de verrichtingen van deze Oostenrijkers ditmaal niet zoo opgetogen zijn als we in 1931 en 1932 waren. Weliswaar lieten ze weer een geroutineerd positiespel zien en viel ook nu hun zuiver plaatsen, uitstekende balcontrôle en snelheid van handelen te bewonderen, doch als geheel demonstreerde het prof-team niet dat kunnen wat ze de vorige malen tegen ons elftal aan den dag legde. Daarenboven liet ditmaal in het veld ook hun mentaliteit nogal te wenschen over. De wijze waarop ze enkele malen meenden hun misnoegen te moeten uiten over bepaalde beslissingen van den scheidsrechter, afgescheiden van de vraag of die beslissingen al dan niet aanvechtbaar waren, deed allesbehalve sympathiek aan en de goede reputatie, welke deze profclub zich hier had verworven,

heeft zij met haar derde optreden op ons terrein niet onaanzienlijk geschaad.

Kon Wiener Sportclub haar groote kracht in 1931 en in 1932 op ons elftal respectievelijk nog maar met 4—2 en 3—1 tot uitdrukking brengen, thans werd ons, in weerwil van het feit dat de profs niet het buitengewoon sterke spel van destijds ontplooiden, met 6—2 mores geleerd, wat daarin zijn oorzaak had, dat we den gasten partij gaven met een elftal van heterogene samenstelling. Ten overvloede speelde dit elftal uiterst zwak en met weinig geestdrift. Koek, Weber, Breitner, v. Maren en de Korte, die tezamen de kern van de ploeg uitmaakten (de gebrs. Tap moesten wegens blessures verstek laten gaan), ontwikkelden niet de kracht welke we van hen gewoon zijn, terwijl ook Lobel, Berg en de Koning weinig bevrediging konden schenken. Vooral laatstgenoemde was uitermate zwak en 't had o.i. beter geweest de spilplaats door v. Maren of Breitner te doen bezetten. Berg speelde vrij verdienstelijk, al moet gezegd worden dat hij soms wat te zelfzuchtig was en nog te weinig begrip van spelverdeelen toonde. In dezen wedstrijd werd opnieuw een proef genomen met de junioren Choufour, Loof en Verbrugge en in aanmerking nemend, dat een zeer sterke tegenpartij werd bekampt, gaf het spel dezer jeugdige spelers reden tot voldoening. Verbrugge als rechtsbuiten was de minste van de drie. Hij kreeg eerstens echter weinig te doen en tweedens zullen de capaciteiten van deze jongeling beter naar voren komen op den linker- dan op den rechtervleugel. Dat én Verbrugge én Choufour én Loof, na meerdere proefnemingen met hen, een plaats in het 1e elftal waardig zullen kunnen worden gekeurd is wel als zeer waarschijnlijk te beschouwen. Daarvoor blijft gestage, serieuze training voor deze jonge krachten natuurlijk een groote vereischte.

Volledige eindstanden der Competitie 1932—33. Van het 1e en het 8e elftal zijn die reeds eerder vermeld.

Feijenoord 2	18	15	1	2	31	74—39
V.U.C. 2	18	10	1	7	21	66—58
Sparta 2	18	9	2	7	20	45—47
D.H.C. 2	18	9	2	7	20	50—64
H.B.S. 2	18	8	2	8	18	39—36
Excelsior 2	18	7	2	9	16	55—55
A.D.O. 2	**18**	**7**	**1**	**10**	**15**	**53—60**
C.V.V. 2	18	7	0	11	14	44—46
Xerxes 2	18	7	0	11	14	50—57
Gouda 2	18	5	1	12	11	45—59
Scheveningen 2 ...	16	15	1	0	31	71—23
V.U.C. 3	16	11	3	2	25	63—23
U.V.S. 2	16	9	4	3	22	54—33
Quick 3	16	7	2	7	16	38—43
A.D.O. 3	**16**	**6**	**3**	**7**	**15**	**61—62**
Laakkwartier 2 ...	16	6	1	9	13	59—52
R.V.C. 2	16	2	4	10	8	43—62
A.S.C. 2	16	3	2	11	8	22—53
H.V.V. 4	16	2	2	12	6	26—86
Ooievaars 1	14	12	2	0	26	79—20
Postduiven 1	14	11	0	3	22	73—21
A.D.O. 4	**14**	**6**	**2**	**6**	**14**	**49—43**
Naaldwijk 2	14	5	2	7	12	26—45
H.B.S. 4	14	4	3	7	11	24—37
Celeritas 3	14	4	2	8	10	25—46
D.-D.V.K. 2	14	4	1	9	9	28—44
Tonegido 2	14	3	2	9	8	21—64
Cromvliet 1	18	13	5	0	31	74—19
Hoek v. Holland 3	18	9	3	6	21	47—33
Oranje Blauw 1 ...	18	9	3	6	21	55—46
A.D.O. 5	**18**	**9**	**2**	**7**	**20**	**55—55**
V.D.S. 2	18	7	5	6	19	37—31
Laakkwartier 3 ...	18	6	2	10	14	50—53
R.V.C. 3	18	6	2	10	14	40—55
Texas 1	18	6	2	10	14	44—72
B.S.V. 1	18	6	2	10	14	46—66
D.O.V. 1	18	5	2	11	12	33—51
Dunc 1	16	13	2	1	28	72—16
V.U.C. 4	16	12	2	2	26	72—23
Terlaak 2	16	9	2	5	20	40—37
Monster 1	16	7	5	4	19	33—28
Celeritas 2	16	6	1	9	13	34—37
A.D.O. 6	**16**	**5**	**2**	**9**	**12**	**36—56**
D.V.C. 2	16	3	3	10	9	29—64
D.H.C. 4	16	3	2	11	8	25—54
V.I.O.S. 3	16	3	3	10	7*)	22—48

*) V.I.O.S. 3 2 punten in mindering w.n.o.

V.C.S.T. 2	14	12	1	1	25	66—18
Scheveningen 3 ...	14	12	0	2	24	72—21
H.B.S. 5	14	5	3	6	13	34—36
A.D.O. 7	**14**	**5**	**3**	**6**	**13**	**35—43**
V.U.C. 6	14	5	2	7	12	51—56
Celeritas 5	14	4	2	8	10	27—51
D.V.C. 3	14	4	1	9	7*)	28—54
Zwart-Blauw 2 ...	14	3	0	10	6	36—70

*) D.V.C. 3 2 punten in mindering w.n.o.

DE TOTAAL-RESULTATEN VAN 1932—33.

Nu ook de competitiestrijd 1932—33 weer tot het verleden behoort laten we van de resultaten, daarin door onze 3 K.N.V.B.- en 5 H.V.B.-elftallen behaald, een samengevat overzicht volgen.

Elftal	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Punten	V.—T.
1	18	7	2	8	17	36—33
2	18	7	1	10	15	53—60
3	16	7	2	7	16	38—43
4	14	6	2	6	14	49—43
5	18	9	2	7	20	55—55
6	16	5	2	9	12	36—56
7	14	5	3	6	13	35—43
8	14	9	2	3	20	77—24
	128	55	17	56	127	379—357

Een vergelijking met de totale uitkomsten van het seizoen 1931—32 toont aan dat we sindsdien met onze verrichtingen er niet of althans zeer weinig op zijn vooruitgegaan. Immers behaalden we in genoemd seizoen een algemeen gemiddelde van 0.95, in 1932—33 leverden de totaal-prestaties onzer elftallen een doorsneemoyenne op van 0.99, hetgeen dus een zeer miniem verschil uitmaakt.

Over het geheel genomen vielen weer min of meer matige eindresultaten te boeken. Het 8e elftal bracht het er nog het beste af door op de tweede plaats van de ranglijst te eindigen. Daarna volgde het 1e en het 4e elftal, die elk, alhoewel met geen al te mooie cijfers, als nummer 3 eindigden. Het 5e elftal en het 7e elftal brachten het in den

eindstand tot de vierde plaats, terwijl de 2e, de 3e en de 6e elftallers geen hooger eindresultaat wisten te bereiken dan respectievelijk de zevende, vijfde en zesde plaats op de ranglijst.

Resumeerende kan dus, wat onze verrichtingen op het groene veld betreft, 1932—33 niet bepaald als een mooi seizoen worden geboekstaafd en we dienen er dan ook aan te gaan werken om onze prestaties weer op een hooger niveau te brengen, waardoor het natuurlijk noodzakelijk is ons te gaan wijden aan de meest serieuze voorbereiding.

Komt, heeren voetballende leden, slaat reeds thans de hand aan de ploeg en begint b.v. met deel te nemen aan de athletiek, waarvoor thans ook in onze vereeniging de gelegenheid openstaat. De beoefening van deze voor voetballers zoo nuttige zomersport toch staalt uw corpus en versterkt in belangrijke mate uw uithoudingsvermogen, zoodat ge straks in de allerbeste conditie weer de voetbaltraining kunt gaan aanvangen. En als het dan zoover is volgt dan trouw en intensief de lessen van oefenmeester Höss en ge zult met het nieuwe seizoen in alle opzichten geprepareerd zijn om met de grootst mogelijke kansen op de beste resultaten weer den competitiestrijd te kunnen aanbinden. Betrachten we daarnevens bij voortduring de zoo hoog noodige eensgezindheid en een prettige en vruchtbare samenwerking dan lijdt het geen twijfel of die strijd zal ons over onze geheele linie dusdanige successen opleveren dat we volgend jaar weer van heel wat betere generale uitkomsten zullen kunnen gewagen.

BIj DE VETERANEN.

Die veteranen van ons snakken naar als maar meer roem. Toen zij den „KEVEA"-beker gewonnen hadden zou ieder denken dat na zoo'n geweldige geestelijke en lichamelijke inspanning, de eerste maanden wel rust genomen zou moeten worden. Niets is minder waar dan dat. En daar er geen slachtoffers meer buiten de grenzen van het A.D.O.-terrein te bekampen vielen, werd in eigen rayon uitgezien naar tegenstanders, die als willooze offerdieren zouden willen fungeeren.

In de A.D.O.-gelederen loopen menschen mee, waarbij er zijn die roemrijke voetbalgeschiedenissen achter hun respectabele ribben hebben. En och, ook zij willen nog wel een keertje weer eens hun stramme ledematen in dienst stellen van het abele voetbalspel en hun balletje trappen. Zij het dan ook dat het gepaard gaat met een paar dagen ongewone gevoelens in hun spieren.

Alzoo werd er uit de oud-A.D.O.-spelers een elftal gerecruteerd wat betiteld werd met den naam van „ruïne". Maar eere wie eere toekomt, als je hen zoo uitgedoscht in hun hemelsblauwe shirts zag opereeren, dan kon je toch nog wel zien dat er vroeger wel wat in die beenen gezeten had. Een enkele maal kwam er weer zooiets naar voren van dat typische voetballen, waarin men den rasvoetballer onderkent.

Geharnast en wel werd er ten strijde getrokken omgeven door vrouw en kinderen, welke laatsten bij het beginnen van den strijd eerbiediglijk buiten de krijtlijnen bleven.

De strijd werd aangevangen, gewonnen en verloren. Hij werd gewonnen door de veteranen en verloren door de ruïnisten. Dat was werkelijk teveel gevergd van hun in vele harde kampen gelouterd voetballers-eergevoel en direct werd afgesproken een revanche-match te spelen de week daaropvolgend. Laten wij direct er bij zeggen, dat deze wedstrijden heel voorzichtig gespeeld werden op Zaterdagmiddag, zoodat er altijd nog een Zondagje overschoot om weer een beetje op verhaal te komen.

De tweede wedstrijd werd een match nul. D.w.z. met een gelijken stand 4—4 kwam het einde. Een dergelijk resultaat is absoluut beneden boven omschreven eergevoel en nogmaals werd elkaar den voetbalschoen toegeworpen. Dit zou definitief de laatste en beslissende kamp worden. Kuiten

FEUILLETON

HET LACHENDE ELFTAL.

VI. (Voetbalschets door Gé).

De auto met de lachende elftallers was langs geheime wegen gereden naar het terrein waar voor het eerst slag geleverd zou moeten worden. Toen zij aankwamen was het veld reeds met een dichte haag van menschen omzoomd en nog maar steeds dromden er duizenden aan.

Hun verschijning op 't veld, waarover zij zich moesten begeven om naar de kleedkamer te komen, veroorzaakte een merkbare deining onder 't publiek. Halzen werden gerekt en namen werden geroepen. Clubvlaggetjes, die aanstonds dienst zouden moeten doen om allerlei gemoedsaandoeningen tot uitdrukking te brengen, werden voorloopig nog heel bescheiden even in de hoogte gestoken als teeken van herkenning en van aanwezigheid. Je kon zoo merken, dat het lachende elftal populair was.

Door onbevoegden onder het publiek werden inlichtingen gevraagd over de spelers, over de opstelling en of de spelers goed in conditie waren. Met geestdrift werden de verschillende gegevens verstrekt en als het aan de clubchauvinisten lag, dan werd minstens een vijf—nul overwinning bevochten. 't Was ongeloof'lijk zoo hard en zuiver als al de voorhoedespelers konden schieten.

De halflinie bestond, volgens hen, feitelijk uit niets anders dan internationaals. Dat zij het nog niet waren lag zuiver en alleen hieraan, dat er van tweede klassers zoo goed als geen notitie genomen werd. Het achter-trio was absoluut onpasseerbaar, wat zij bewezen door de volledige lijst van tegendoelpunten uit de afgeloopen competie uit hun hoofd op te zeggen. Waarbij nog kwam een opsomming van vriendschappelijke wedstrijden tegen eerste klassers gespeeld, die wel den indruk moesten maken dat één der geduchtste ploegen uit Nederland aanstonds voor het publiek hun entree zouden maken.

De tribunes liepen inmiddels stampvol. Door het bestuur der thuisclub waren nog een groot aantal sleeperswagens gerequireerd, welke ook tot op het laatste plaatsje bezet werden. Zelfs op de daken van op eenigen afstand gelegen huizen hadden zich toeschouwers geposteerd. Het bleek uit alles wel, dat 't belang van den wedstrijd niet ontgaan was aan de groote massa die gemeenlijk voetbalwedstrijden bezocht.

De spanning onder het publiek begon voelbaar te worden. Er zat nerveusiteit in de lucht en alles en iedereen onderging daar den invloed van. Zoo hier en daar kwam die nerveusiteit tot uiting, wanneer niet een bevredigende oplossing gevonden kon worden, ten opzichte van het bezetten van een plaatsje. Vooral de laatkomers meenden dat zij toch ook recht hadden om liefst vlak vooraan te mogen zitten of staan.

werden gewreven met wonderolie en dergelijke, voetbalschoenen werden extra nagezien en de zenuwen telkens tot bedaren gebracht.

Wederom werd het weer Zaterdagmiddag en als van ouds stonden de getrouwen in dichte gelederen om het veld geschaard. Alles en iedereen onderging den invloed van het gewichtige gebeuren wat aanstonds een aanvang zou nemen.

Het begon en het hield op. De ruïne was tot pap geslagen. Met dubbele cijfers. De veteranen hadden op superieure wijze hun meesterschap bevestigd.

Het zou gevoeglijk hierbij kunnen blijven als er geen addertje onder het gras verscholen had gezeten. 't Komt ons voor dat er niet eerlijk gespeeld is. De ruïnisten speelden met tien man. De veteranen met elf. Dat ten eerste. Ten tweede waren de ruïne-menschen niet in hun sterkste formatie opgekomen wat, bij nadere informeering, ontstaan was, door huiselijke beslommeringen, als kinderen die in de teil moesten etc. Ons inziens had met dergelijke redenen rekening gehouden moeten worden. Dat zulks niet is geschied. pleit niet voor de sportiviteit der veteranen, ook al omdat deze laatste soort voetballers zich heel gewoon niets gelegen laat liggen aan hun kinderen, wanneer zij een Zaterdagsche schoonmaakbeurt moeten hebben. Daartegenover willen wij met waardeering melding maken van de ruïnemenschen, die in den regel blaken van kinderschoonmaakenthousiasme.

Waar zoo dus de zaken staan, waar men aan den eenen kant ziet een volkomen negeering van de Zaterdagavondsche manlijke, huishoudelijke plichten, en wij aan den anderen kant met vreugde kunnen constateeren dat er toch altijd nog mannen gevonden worden die voor hun huishouden alles over hebben, zelfs de ongeschokte reputatie van een eervolle voetballoopbaan, daar meenen wij heel vrijmoedig te kunnen vastleggen dat er voor een alles overstemmende juichkreet in het kamp der veteranen, weinig aanleiding bestaat.

De bestuurders van de ontvangende vereeniging sloofden zich uit tot in het oneindige toe. En terwijl de stugge voorjaarszon haar, voor een voetbalwedstrijd, wel wat al te warme stralen naar beneden zond, ploeterden deze vereenigings-officials dat het een aard had. Al zweetende en puffende werd ieder zooveel mogelijk geholpen en het lag waarachtig niet aan hen, dat een kwartier voordat begonnen zou worden, de hekken werden gesloten op last van de politie. 't Was afgestampt. Er kon nou letterlijk geen kip meer tusschen. Schouder aan schouder stonden de duizenden in afwachting van wat zou gaan gebeuren.

Daar plots verscheuren tallooze kelen de schijnbare stilte. De spelers der thuisclub komen van uit de kleedkamer het terrein oploopen en worden door hun aanhang met aanmoedigingskreten ontvangen. Over het algemeen zijn het een stel pootige knapen die wel wat in de melk te brokkelen zullen hebben. Trouwens de afgeloopen competitie had wel bewezen dat zij niet voor de poes waren. Tot in het laatste gedeelte van de competitie werd er nog wanhopig gestreden door een vijftal vereenigingen om van de onderste plaats af te blijven.

Weer klinkt er een massale juichkreet door het luchtruim. De lachende elftallers komen het veld op. Een oorverdoovende herrie wordt gemaakt met toeters en ratels, terwijl een paar claxons op een soort machinale manier hun snerpende geluiden over het veld stooten. Zwaaien met vlaggen, hoeden en petten, 't is alsof een geluids- en bewegingsrevolutie vaardig is geworden over een groot gedeelte der aanwezigen. En nu moet het feitelijk nog beginnen. Duidelijk is tusschen de menigte te onderkennen de club der slapeloozen genaamd „Wij zijn van gisteren". Het gemis aan nachtrust wordt door hen omgezet in een geïmproviseerd liedje wat met het noodige entrain telkens onder de aandacht der aanwezigen wordt gebracht en waarvan het refrein luidde :

„Wij zijn van gisteren",
„En heffen ons glas"
„Want het Lachende Elftal"
„Wordt eerste klas".

Bij gemis aan een glas doen ze maar alsof en worden ieder keer de handen in de hoogte gestoken net of er geproost wordt.

Er schijnt iets eigenaardigs in de wijs van dit liedje te zitten. Iets wat blijkbaar invloed uitoefent op de ethertrillingen in de lucht die het geluid voortplanten. Of is het de aanhoudende druppel die zelfs de hardste steen uitholt? Want niet te ontkennen valt een voortdurende toename van de hoeveelheid zangers, terwijl zelfs een aantal dames niet schromen in te stemmen met deze geïmproviseerde gemeenschappelijke zangdemonstratie.

(Wordt vervolgd).

Komen wij dus tot een conclusie, dan is 't deze. Er zal noodzakelijk nog eens gematcht moeten worden. Maar dan met de vooropgezette bedoeling iedereen in de gelegenheid te stellen mee te doen. Te dien einde zullen er vragenlijsten moeten gezonden worden naar de betrokkenen waarop ingevuld kunnen worden een aantal belangrijke punten, welke van belang kunnen zijn voor een logische afwikkeling van zaken.

Om deze materie behoorlijk in kruiken en kannen te krijgen moet er een commissie in 't leven geroepen worden, die voor één en ander heeft zorg te dragen.

De meest nauwgezette behandeling van de ingekomen vragenlijsten zij bij voorbaat in de belangstelling dezer eventueele commissie aanbevolen, opdat een volkomen richtige gedragslijn, waaraan men zich te houden heeft, kan worden vastgesteld.

Wanneer aldus doende en met geen enkele veronachtzaming van zelfs het oogenschijnlijk onbenulligste gegeven, dan hopen wij een op deze manier voor elkaar gebrachte vierde match te mogen aanschouwen en leidt het voor ons geen twijfel of de A.D.O.-veteranen zullen een zwaren pijp te rooken krijgen.

Het eerste werk zal dus bestaan uit het in 't leven roepen van een soortement vragenlijstcommissie, waarvoor zich bij voorbaat verklaart zitting in te willen nemen uw

VETERAAN.

ATHLETIEK.

Ongetwijfeld is de gedachte om in onze vereeniging ook aan athletiek te gaan doen een goede gedachte geweest. Een groote vereeniging als de onze, met haar vele jonge menschen wier grootste lust het is als maar hun spieren te spannen op de een of andere manier, een vereeniging als A.D.O. lijkt ons de taak der athletiek niet

ongestraft te kunnen verwaarloozen.

We hebben verleden jaar den A.D.O.-adspirantendag meegemaakt en daar gezien met hoeveel animo er gedaan werd aan hoogspringen, verspringen, hardloopen enz. De zich goed herinnerende lezer zal nog weten dat wij toen schreven naar aanleiding van dezen adspirantendag, dat dit soort werk waarschijnlijk zich ook wel zou verheugen in de animo van de niet-adspiranten. M.a.w. dat er door hen die ouder zijn dan de adspiranten, mits op behoorlijke wijze ingepikt, ook wel aan athletiek zou willen gedaan worden.

Inderdaad is er dit jaar een begin gemaakt met deze takken van sport. Speerwerpen, discuswerpen, hardloopen enz., al deze schoone zaken worden op systematische wijze bijgebracht aan hen die zich daar voor opgegeven hebben.

Eenigen tijd geleden zijn we eens wezen kijken op een oefenavond. En wij moeten eerlijk zeggen dat ons den ernst waarmede geoefend werd, heeft getroffen.

Toevallig waren wij er getuige van dat een aantal jonge knullen aan 't discus- en speerwerpen waren. Althans de eerste beginselen van deze schoone sporten werden hen bijgebracht en het deed ons pleizier te kunnen waarnemen, dat er in het algemeen wel van ernstig willen sprake was.

Er zijn tallooze vereenigingen die als naam voeren de schoone spreuk van „Willen is Kunnen". Maar al zit er in het „kunnen" als eerst voorwaarde het „willen", in het algemeen zal er in de praktijk tusschen deze twee woorden wel een grootere afstand bestaan dan het woordje „is".

Maar laten wij wat minder volstrekt zijn in ons devies en inplaats van „Willen is Kunnen" het voorloopig maar houden bij het minder absolute gezegde „Waar een wil is, is een weg".

Want als wij zoo die zware discus zien rusten in de ongeoefende handen, of de speer zien vasthouden op een wijze dat de rillingen langs je rug bibberen, dan is het „a long way" om te komen tot dragelijke resultaten.

Echter alle begin is moeilijk. En er zullen er zijn die de moeilijkheden onderschatten. Zij zullen teleurgesteld worden en zich afwenden van de sport welke zij zich voorgesteld hadden te gaan beoefenen. Maar er zullen er ook zijn die met taaie vasthoudendheid zich ranselen door alle moeilijkheden heen. Die elke kleine schrede, welke zij voorwaarts maken, zullen voelen als een overwinning, die zoo'n indruk zal maken, dat zij er 's nacht van droomen.

Ongetwijfeld zullen deze laatsten er komen. Zij gaan later ondervinden wat het wil zeggen vol te houden en niet te versagen. En al mogen er nu niet allemaal athleten gekweekt worden die topprestaties leveren, de beoefening op zich zelf van de één of andere athletische sport, kan zooveel vreugde en voldoening scheppen, dat het de inspanning om zoo'n sport te leeren kennen, volkomen waard is.

Er is een groot verschil tusschen voetballen en bijvoorbeeld speerwerpen. En dan doelen wij niet zoozeer op het verschil dat de eene sport beoefend wordt door de voeten met een bal en de andere sport met de hand en een speer, maar wij doelen op de entourage, de omgeving. Van de voetbalsport heeft de massa zich meester gemaakt. Wat zelf niet voetbalt gaat toch minstens kijken en leest de verslagen.

Deze vulgariseering heeft geweldige moreele gevolgen voor tal van beoefenaren der in wezen mooie voetbalsport. Voor vele voetballers wordt het een behoefte zich omringd te zien met een kleineren of grooteren kring van kijkers. Men staat soms verhaasd hoeveel aanhangers heel onbeduidende voetbalvereenigingen hebben. Voetbalvereenigingen wier prestaties, bezien van uit een technisch standpunt, meermalen beneden vriespunt liggen.

Stel daar eens tegenover het geval van athletiek-vereenigingen die werk leveren van den eersten rang. In verhouding lijkt de belangstelling nergens op.

En dit is een moreele factor van groot belang. Voetballers, dikwijls reeds als ze nog jong zijn, in adspiranten-afdeelingen spelen, worden bekeken, toegejuichd enz., enz., kortom ondergaan den invloed van het rondom het veld geschaarde publiek. Het wordt een behoefte voor hen, omgeven te zijn met een cordon van menschen.

Bij athletiek is daar meestal geen sprake van. Een enkele populair geworden hardloopwedstrijd zal nog al wat bekijks trekken, hoogspringen, verspringen, discuswerpen, speerwerpen, enz., wordt alleen genoten door hem of haar die het beoefend en door, in verhouding, den enkelen kenner. Dus geen daverende toejuichingen of dergelijken als bij voetballen, valt ten deel aan den athleet, maar slechts het geklap van een simpel getalletje ingewijde en toegewijde athletiek-idealisten.

Wij schrijven dit artikel nu eens niet voor de buitenwacht. Het is bedoeld voor de inwendige zending. En dan komt deze vraag bij ons op. Zal het ontbreken van de groote belangstelling, welke gemeenlijk voor het voetballen bestaat, bij onze athletiekers geen al te groote moreele factor uitmaken? M.a.w. onze athletiekers in den dop zullen er zich vertrouwd mee dienen te maken dat zij hun sport beoefenen alleen ter wille van de sport.

Ziedaar een belangrijke opgave van opvoedkundige strekking voor hen, die zich geroepen achten als leiders der athletiek-afdeeling op te treden. Zij zullen de jeugdige enthousiastelingen van de idee moeten doordringen **„beoefen de athletiek om je lichaam gezond te houden en je uithoudingsvermogen hoog te houden".** Ga echter geen athletiek beoefenen met hoop op massale hosanna's, want in negenennegentig van de honderd gevallen loopt zulks op teleurstelling uit.

Wij hadden behoefte deze regelen eens te

schrijven. En terwijl dit artikel uit het vulpotloodje komt, springen op een onbeholpen manier een paar jonge poesjes om ons heen. Al scharrelende probeeren ze zich een houding te geven van „wie doet me wat".

Wij kunnen niet nalaten een parallel te trekken tusschen deze jonge katachtige wezentjes en de pogingen van athletiekbeoefening welke wij gezien hebben op vorenbedoelden avond in ons Zuiderpark. Uitglijden op het gewreven zeil, honderd maal probeeren tegen een stoelsport op te klimmen, het gaat nog niet. Het loopen op zich zelf is zoo vreeselijk onbeholpen, dat we moeten lachen om de poging om over een riggel te willen spankeren.

Wat zeggen we, honderdmaal probeeren? Duizendmaal en nog meer keer, wordt alles herhaald en al groeiende en oefenende komt de routine. Langzaam maar zeker zullen ze beter gaan loopen, beter gaan springen en het onbeholpen klimmen zal plaats maken voor de meest afgepaste en mathematisch juiste strekking van lichaam en spieren.

Zoo zal het ook gaan bij onze jeugdige athletiekers. Oefenen en nog eens oefenen. Onbeholpen zal het gaan in den beginne. Uw speer zal geen sierlijke boog beschrijven omdat hij voortgedreven wordt door een nog niet voldoende geoefende hand, en daarom, inplaats van met de spitse punt zich trillend in den grond te planten, plat neervallen. Uw starthouding bij het hardloopen zal serieus bekeken moeten worden en gij zult nauwkeurig onderhanden worden genomen omdat uw start een fractie van een seconde te laat is. Maar ook gij zult ervaren dat duizendmaal en duizendmaal en nog meer keeren alle energie en volle concentratie van u geëischt wordt om te komen tot het begeerde doel. Maar evenals onze poesedieren zult ook gij er komen en zult gij de groote vreugde ondervinden van de wetenschap dat gij uw lichaam in perfecte conditie gebracht hebt. Met heel de moreele beteekenis daaraan verbonden.

DE KLEINE WERELD.

(Proeve voor een Clublied).

Daar was ereis een mannenvloo,
Een reuze flinke vent,
Hij maakte sprongen, meters lang,
Tot dusver nooit gekend.
Hij was de trots van vlooienland
En om hem eer te doen,
Gaf men hem toen een ridderkruis,
Z'n vrouw gaf hem een zoen.

Deez' vloo die meende, ja 't was kras,
Dat hij nu alles kon,
Hij sprong maar links en rechts in 't rond,
Was klaar voor hij begon.
Hij sloeg zich zelven op zijn borst
En sprak „ik ben de baas",
Van alles weet ik meer dan wie!
Z'n vrouw zei zachtkens „dwaas".

Hij meende aan sport te moeten doen,
Den eisch van dezen tijd,
Zijn vlooienhart dat was zeer ras
Den voetbalsport gewijd.
Hij werd toen lid van „Zuig Maar Goed",
Kortweg ook „Z.M.G.",
Hij speelde zooals 't een vloo betaamt,
Zijn vrouw ging altijd mee.

Zijn daverende kennis werd
Door Z.M.G. benut,
Hij was zeer snel van 't clubbestuur
De allerbeste stut.
Hij voerde woord en pen weldra,
Hoog steeg zijn roem en eer,
Zijn vrouw die sloeg het in d'r hoofd
Doch dat gebeurt wel meer.

Zij liep te roddelen waar 't maar kon.
Haar tong was als een mes,
Niet één bestuurder was er safe,
Zij kwebbelde voor zes.
Zij stookte hier, zij stookte daar,
Chicanes meer dan bar,
Haar man greep naar geen woord noch pen,
Hij was haar vlooiennar.

De vlooienclub lag in den knoop,
De puinhoop was volmaakt,
De vlooien-eendracht was weldra
Zeer radikaal gekraakt.
En bij 't lijk van Z.M.G.
Klonk zacht een vlooiensnik,
Maar niet van onzen knappen vloo,
Die ..... zat in Medemblik.

VETERAAN.

ADSPIRANTEN-RUBRIEK.

WAARSCHUWING.

Onze adspiranten gelieven goede nota te nemen van het volgende:

Het komt meermalen voor dat adspiranten zich tijdens een wedstrijd op het eerste veld schuldig maken aan kleine ordeverstoringen, waarvan zij zelf het verkeerde niet direct inzien, want anders gelooven wij niet dat zij zich er aan zouden bezondigen.

Wanneer publiek op de tribune heeft plaats genomen is het voor dit publiek zeer hinderlijk als tijdens den wedstrijd enkele jongens door de tribune heen en weer rennen, alsook dat door adspiranten of kameraadjes voor de tribune gevoetbald wordt. Ook hebben wij al eens medegemaakt tijdens een wedstrijd, dat er meeningsverschil over een zitplaats voor de tribune werd opgelost op een wijze welke alles behalve vriendelijk kan worden genoemd en goede adspiranten allerminst betaamt. Dit mag niet meer voorkomen. Zij die zich aan deze waarschuwing niet storen, zullen vast en zeker geen schoon strafregister houden. Maar zoover komt het niet, niet-

waar jongens. Wij gedragen ons voortaan als welopgevoede jongelui, die heel goed weten wat orde is en dat ons terrein niet als kinderspeelplaats mag worden gebruikt. Het zijn tenslotte maar enkele jongens, maar heel het adspirantenkorps wordt er op aangekeken, getuige de mededeeling die onze Commissie van het Bestuur ontving, dat bij herhaling alle adspiranten voortaan naar den tweeden rang verwezen zullen worden. En daar moet toch óók de orde bewaard blijven, nietwaar? Zorgt dus jongens, dat in den vervolge het adspiranten-gilde ook in dat opzicht alle lof kan worden toegezwaaid.

Ook roepen wij de medewerking van de resp. ouders in om de jongens nog eens extra op het voorgaande te wijzen, want ook op u slaat het terug wanneer de jongens zich onhebbelijk of onordelijk gedragen.

Voorts nog het volgende:

Ons bereikte ook de mededeeling dat er jongens zijn die in z.g.n. schoolelftallen spelen, welke niet door het hoofd der school of de gymnastiekonderwijzer worden uitgeschreven. Deze jongens nemen er wel nota van, dat dit wedstrijden zijn zonder elk verband, waarin het meespelen voor alle adspiranten verboden is op straffe van schorsing. In een desbetreffend artikel in de A.D.O.-Post van April j.l. hebben we jelui daaromtrent reeds ernstig gewaarschuwd.

Wij rekenen op aller medewerking.

TRAINING.

Nog een kleine maand scheidt ons van Augustus, de maand waarin de Adspiranten-Commissie van plan is de training weer intensief aan te pakken. Er zijn verschillende jongens, die de voetbal- en athletiek-oefeningen altijd trouw en serieus hebben gevolgd, maar er zijn ook jongelui die steeds door afwezigheid hebben geschitterd. Op zich zelf genomen vindt onze Commissie dit niet zoo vreeselijk, maar eens in de week trainen of nog beter lichte athletiek beoefenen, zal zeker elke speler in vorm doen blijven en hem tegen de moeilijkheden van het a.s. seizoen beter opgewassen doen zijn. Maar daar komen wij te zijner tijd wel op terug. We vragen nu de aandacht voor het volgende.

Onze trainer gaat van 15—31 Juli met verlof. In de eerste week van Augustus beginnen dus alle adspiranten met volle ambitie aan de training, welke voor alle jongens verplichtend is, uitgezonderd voor hen, welke door werkzaamheden of school verhinderd zijn, waarvan aan onze Commissie moet worden kennis gegeven.

De regeling van de training is als volgt:

Pupillen (10 jaar) Zaterdags van 1—2 uur.

Pupillen (11 jaar) Zaterdags van 2—3 uur.

Adspiranten (12 en 13 jaar) Woensdagmiddags van 2—4 uur.

Adspiranten (14 en 15 jaar) Dinsdagavond van 6½—8½ uur.

Adspiranten welke in de 1e klas spelen Woensdagavond van 6½—8½ uur.

Dus jongens, denkt er wel aan, dat er strenge contrôle op de training wordt uitgeoefend en degenen, die niet regelmatig aan de training deelnemen, zich daarvoor tegenover de Commissie zullen hebben te verantwoorden, met de natuurlijk daaraan verbonden gevolgen.

Wanneer alles gaat zooals de Commissie het zich indenkt, komt er in Augustus a.s. nog een athletiekdag voor alle adspiranten. Dus jongens, vooruit, oefenen!

Wij zullen blijven willen **Kwaliteit Handhaven!**

En toch zijn onze **prijzen** belangrijk verlaagd.

Voor de a.s. Zomer zijn wij wederom ruim gesorteerd

Het van ouds bekende **MANUFACTUREN MAGAZIJN**

„DE ZONNEBLOEM"

Vaalrivierstraat 83 hoek Kempstraat — thans ook gevestigd — **Hilversumschestr. 149** hoek Spakenburgstraat

Wilt U 'n gratis proefnummer ontvangen?

DE REVUE DER SPORTEN, Nederland's oudste geïllustreerde sportblad, verschijnt reeds 's Maandagsmiddags met actueele foto's en artikelen over alle takken van sport.

DE REVUE, onder leiding van A. J. G. Strengholt, heeft als redacteuren C. J. Groothof en J. A. Brongers; de abonnementsprijs bedraagt slechts f 10.— per jaar. Men vrage eens 'n gratis proefnummer aan bij de administratie,

Heerengracht 390, Amsterdam.

HEEREN!!

eet steeds **KLINK'S** fijne belegde

BROODJES PEKELVLEESCH ROASTBEEF HAM, enz.

Aanbevelend, **W. F. KLINK**

Wagenstraat 109, Den Haag.

Telefoon 117811.